

Minner fra «HOLT»

om ho Sella og han Olav Martenson

Ho Sella kom til verden på Snerresvold den 21. juni 1896. Ho var den 7. de i rekken av en søskenflokk på 9. Hennes mor Oline Simensdr. Bergset var bare 4 år den gangen i år 1867 hun kom traskende oppover Målselvdalen med foreldrene, han Simen Paulsen fra Gausdal og ho Ingrid Sæmingsdr. fra Rendalen.

De var gift nede i Storelvdal og kom da nordover i 1867 med to døtre, det var ho Andrea 6 år og ho Oline 4 år. Man er bare i undring hvordan de kunne ta ut på denne lange turen til det ukjente, der oppe i ødemarken og med to småjenter. De kom kløvende opp til Trondheim, hvor de gikk og ventet på tilfeldigvis fiske-skøyter som gikk opp til Målsnes.

Men det er enda mere ufattelig hvordan de kom seg helt opp til En strekning på 8 mil fra Målsnes uten veier i den tid. De begynte å rydde og bygde opp hus og kallte gården Bergset, navnet tok de med seg fra Rendalen.

Ole Ingebrigtsen fra Tynset og hustru Sigrid Halvorsdr. fra Rendalen hadde ryddet Snerresvold i 1840, de reiste til Amerika i 1865. Det er da at Simen Paulsen overtar Snerresvold og flytter dit, da er det oppdyrket 30 mål jord.

Den eldste datteren Andrea reiste også over til Amerika og ble gift borte i Valhalla North-Dakota med Ole Olsen fra Storsteinnes. Men Oline vokser opp på Snerrevold og kommer i gifteferdig alder. Han Oler Jørgensen Sletten var kommet oppover dalen som veiarbeider og brobygger. Han kom fra den vakre naturskjønne Follidalen, så langt om lunge med foreldrenes samtykke ble de gift den 19. novbr. 1882. Og der på Snerresvold kom de 9 borgere til verden, og der vaks ho Sella opp med hele søskenflokken.

Det var slik i de knagre tider at ungene så snart de ble såpass voksne måtte de ut av «redet» for å avlaste den øvrige familien. Alle kunne ikke gå hjemme. Det skulle store matgryter til. Faren hadde vært ute i bygda og kjøpt seg sau: «Ja, dette blir bare som en dråpe på havet til alt detta folket», sa han.

Ho Sella reiste ut som ganske ung jente og kom til Tromsø og gikk på «Amtskolen» som det heter. Det var nok slik i den tid og at «amors piler» lå med spennte buer som nu i våre dager, ho greide nok ikke å stå imot amorsguden og ble tidlig smidd i hymnens lenker. Ho ble der i Tromsø kjendt med bygningsmann Olav Martenson født 7. mars 1891, de ble gift i 1914. Han hadde i sine yngre år vært borte i Chicago og Boston og drev bygningsarbeide der i 6 år. Men skjebnens veier ville det slik at han kom hjem igjen til sine foreldre som var Henriette Eriksen og Helmer Martenson.

De bodde på «Anner Sia» borte i Tromsdalen og der startet de opp

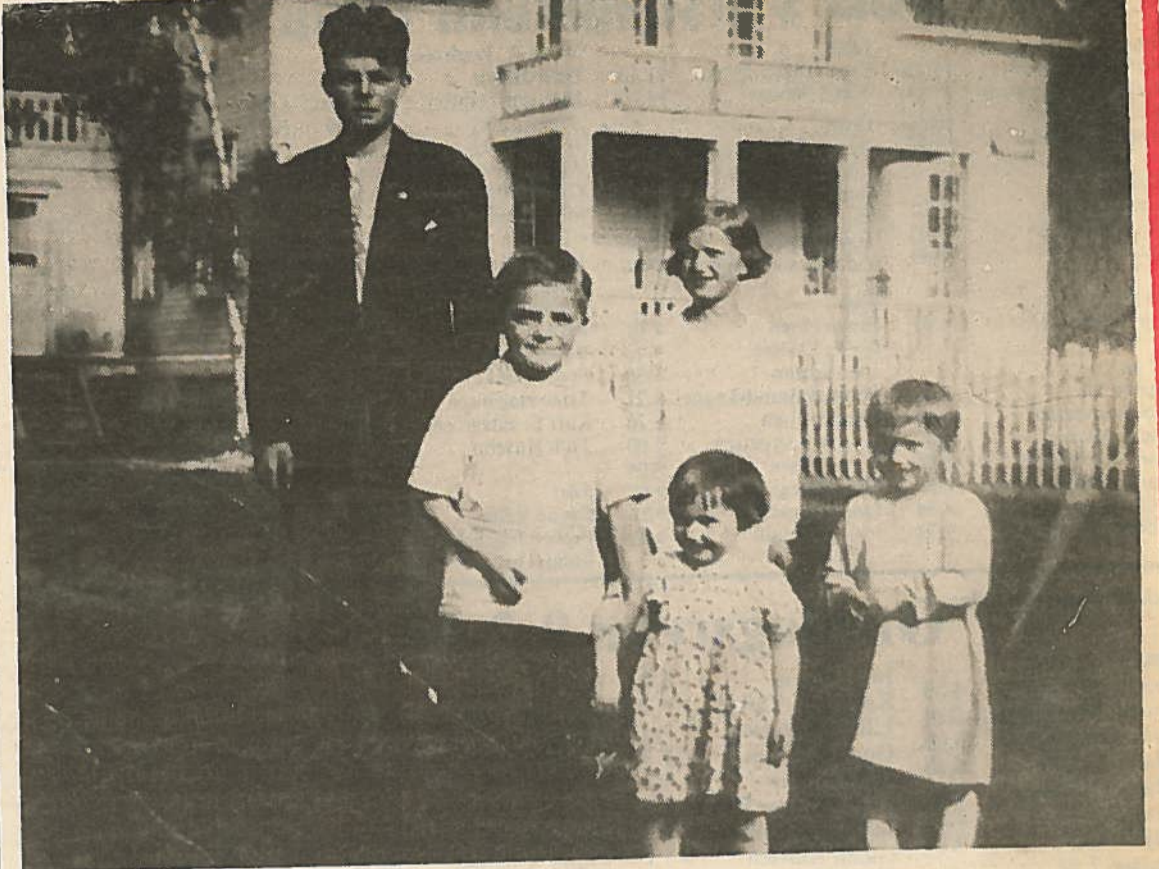
med handel som de drev i noen år. Men hvordan det enn var så sluttet de med handel der, for ho Sella skulle vantrives der borte. Ho hadde en stor lengsel hjem igjen til furua og Storskogen. De kom opp til bygda og kjøpte en passel av Øvergård og bygde der opp sin egen gård og tok navnet «Holt», som kom til å bli et senter i bygda. Olav Martenson var en meget suveren bygningsmann og bygde opp sin egen gård i Amerikansk byggestil og åpnet handel som de drev i noen år - til de senere åpnet pensjonat.

Imidlertid reiste Mortensen til Svalbard og drev bygningsarbeide. Han tegnet selv opp de husene han bygde, han var arkitekt. Sykehuset på Svalbard er hans verk. Men han kom hjem igjen, utvidet sine lader og førte også opp et stort bygg til, som de drev som cafe. Etter noen år så brennte cafeen ned. Det var under krigen og ble senere ikke oppbygd. I 1939 bygde han på Bjerkeng den store stua, og senere var han mester for landhandelen på Krysset startet opp av B. Haug.

Han bygde også opp sitt eget sagbruk og høvleri der på Holt, og etter krigen utvidet han sine lader og bygde på hotellet til ca. 30 senger, og ble nu Holt turiststasjon. All denne virksomhet var han den store mester. Det vakre bygget ruver i naturen. Ho Sella var et alsidig menneske som drev med så mangt. Der var handel og der var gjester ifra de startet opp der på Holt. I de lange vinterkveldene drev hun med strikking. Hadde kjøpt seg sin egen strikkemaskin og der produsertes strømper, sokker og gensere. Det var nok en binæring da hoteldriften var basert på sommerhalvåret og påskedagene. De hadde også fjøs med et par kuer, gris og høns, der borte under åsen var det oppdyrket land til for, potet og grønsakland. Og ho «Marios» som var godlynt av seg og var tilbærku som kalvet utpå høsten, og gav melk til huset. Hele sommeren var det stadig gjester på Holt, de kom fra fjernt og nær. Ho Sella var den medfødte vertinne som alle likte for sin personlighet.

I all sin travelhet blandet hun seg med gjester og fikk alle til å le, hun var den virkelige vertinne med sine koldbord og varme retter. Hun var meget arbeidsom, så gikk det for sakte la hun til palings innover korridorene. Mange ganger kunne ho glemme seg når brøddeigen og kakene blir svartbrennte inne i bakerovnen. Da hadde hun som regel pratet seg totalt bort. Ho var bestandig så menneskekjær, kom ofte inn på Cafeen og slo av en prat med gjestene.

Men plutselig så hun en bil eller gående som kom inn på gårds-plassen og satte i: «Ja, nå får je besøk igjen». Hun var med en gang ute på trappen og ønsket de nye gjestene hjertelig velkommen. Men en gang var hun veldig oppgitt og fortvilet. Hun skulle ha ei jente på

Bildet over til venstre:

Dette er Holt turiststasjon slik den står i dag. Nu er det ingen hotell drift der. Det store byggverket av ho Sella og han Olav Martenson på Holt.

-av Odd Bjørklund-

hotellet for sommeren og tenkte å spørre buss-sjåføren om han kjente denne jenta. Jo, svarte han: «Det skal da være ei som skal være noe lett på tråden». Ho Sella satte i: «Nei gud, je vil itte ha ei slik ei i huset.» Det var bare leven fra sjåføren!

På Holt var det ofte store kaffe-slabras og store selskaper, og der tok de inn alle foreninger. De hadde

Bildet over:

Den første stuen på Holt oppbygd i 1918 med alle 5 barna på Holt. Fra venstre: Julian Harry født 7/11 1917. Lilla-Oline født 28/5 1925. Ivan født 14/8 1927. Harrieth født 30/6 1930. Solveig født 26/2 1932.

dette som rene rekreasjonshjemmet. Ho Sella var med i flere lokale foreninger, bondekvinnelaget og sanitetsfor. go ledet møter og leste opp prologer og dikt og fortalte historier. Hun ville leve og var bestandig som en strålende sol, når ingen la seg i veien for noe. Var det no som gikk henne imot av urett, ble det alvor i leken. Hun likte ikke noe slags form for stridigheter. Det lå ikke til henne. Derfor bar det ofte inn på den muntre siden. Hun kom ofte inn på den teldragelsen da han Simen på Holt og alle de andre kattene på Agård var sporløst borte hele uka. De fatn dem innesperret i revhuset hans Arthur. Hun var med

Billedet rundt 1920. Olav Martenson f. 7/3 1891. Gift i 1914 med Sella Olsdr. Sverres-

vold født 21/6 1896 og Julian Harry f. 7/11 1917.

i U laget Rostavarden og var redaktør i «Jallarhorn» i flere år, og var med i spill og sketser. Hun var meget poetisk av seg, hun skrev dikt og prologer, og et av dem heter «Soinedgang» og «Aftensang».

Da handelen ble åpnet på «Krysset» ble det folksamt på Holt om dagene, folk kom og gikk på handel, og alle kom innom ho Sella og cafeen. Noen av bygdens folk bygde seg boliger der ved hovedveien, slik har Holt blitt et tettsted nu. Ho Sella var drivkraften som skapte trivsel omkring seg, ho hadde tid og kapasitet og slå av en prat med gjestene, det var hennes liv. Ho Sella ble kjendt på turneer fra Oslo på riksteatrene. Hotellet var alltid fullsatt, og gjestene kom fra di nærliggende byer. Kanskje mest fra Tromsø. Frøknene Wieklund likte seg også på Holt og var overveldet av begeistring for den fine peisestuen og den fine «Pesen» Sella hadde fått seg.

En gang kom frøknene Wieklund og fortalte ho Sella om den fine båturen nedover Rostavannet, og han som rodde de nedover vannet. De syntest denne mannen fra Rostadal var meget grei og kjekk. Men bare det, at han var så uforsiktig med seg selv. Ha satt og rodde i andre tanker med buksesmekka åpen.

Minner om ho Sella og han Olav Mortenson kommr til å leve fremover tiden for deres trivsel og verk de oppførte. Inne i peisestua er en hel vegg dekorert og malt av kunstmaleren Mack i Tromsø. Motivet forestiler ødemarken der de første dølene kom gående oppover dalen med en ransel og tiner, og det eneste de hadde med var klærne de gikk i og matnista.

Der på Holt var det også ødemark når ho Sella og han Olav Martenson begynte å rydde der. De arbeidet seg frem ti et bruk som satte merker etter seg med sin trivsel og gjestfrihet som aldri dør. Men helsen holdt ikke så langt oppi årene, ho Sella ble å plaget med hjertesykdom. Ho ville så gjerne være med i konfirmasjonen til sin sønnesønn og døde brått i bilen på vei til Tromsø den 1.12.1962, bare 65 år gammel. Han Olav døde den 1.11.1965.

Det ble sorg i den lille bygda da dette triste budskapet kom. Ho Sella likte så gjerne musikk og sang. Ho hadde bedt han Andreas Øvergård å synge i sin begravelsesdag: «O bli hos meg nu er det aftenstid».

Familien på Holt.